

Considerant que el Reglament 1663/95 responsabilitza als organismes pagadors de la recaptació dels deutes a favor de la Secció Garantia del dit fons.

Considerant que el Decret 178/96, de 2 d'octubre, del Govern Valencià, en relació amb el Decret 149/2005, de 21 d'octubre, del Consell de la Generalitat, pel qual s'aprova el Reglament Orgànic i Funcional de la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació, que atribueixen les funcions de direcció i control de l'organisme pagador a la Comunitat Valenciana al subsecretari de la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

Considerant que el Decret 75/2001, de 2 d'abril, del Govern Valencià, en relació amb el Decret 149/2005, anteriorment citat, estableixen que la competència per a dictar una resolució acordant compensació és del subsecretari de la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació, resolc:

Compensar parcialment:

– El deute per un import de sis-cents seixanta-tres euros amb huitanta-cinc cèntims (663,85 €) en concepte de B01.4050.001 “Mesures Agroambientals”. Expt.: 2004PAEAV1400004.

• amb els crèdits ressenyats més amunt a favor del beneficiari en concepte de: 05 04 01 06 4040.001 “Indemnització compensatòria. Anualitat 2006”.

• el pagament dels quals es va ordenar amb data 4 d'octubre de 2006, per un import de set-cents trenta euros amb vint-i-quatre cèntims (730,24 €)

– Així com seixanta-sis euros amb trenta-nou cèntims (66,39 €), corresponents al 10% de recàrrec sobre el deute principal.

Es declaren, per tant, reintegrades les quantitats degudes i exigides pels conceptes detallats més amunt, per un import de set-cents trenta euros amb vint-i-quatre cèntims (730,24 €).

La present resolució no posa fi a la via administrativa i contra esta es pot interposar, en el termini d'un mes comptador des de l'endemà de la recepció, un recurs d'alçada davant del conseller d'Agricultura, Pesca i Alimentació, de conformitat amb les disposicions dels articles 114 i 115 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

València, 13 d'octubre de 2006.– El director de l'Organisme Pagador: Enrique Martí Selva.

Conselleria de Territori i Habitatge

ORDRE de 20 de setembre de 2006, de la Conselleria de Territori i Habitatge, per la qual s'anuncia l'aprovació de la delimitació de l'assagador dels Sants al terme municipal de Sueca. [2006/12187]

Vist l'expedient de delimitació de l'assagador dels Sants al terme municipal de Sueca (tram XVI).

Ja que la delimitació s'ajusta a la classificació dels camins ramaders del terme municipal de Sueca, per Orde ministerial de data 08 de setembre de 1989, que es va publicar en el *Boletín Oficial del Estado* de data 10 d'octubre de 1989.

Ja que en data de 23 de desembre de 2002 (BOE 22.01.03), es va subscriure conveni entre el Ministeri de Medi Ambient i la Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat Valenciana, per a l'execució del projecte de la delimitació, amollonament i senyalització dels camins ramaders del corredor Vall de Cabriol – Albufera de València (ramal meridional) en els termes municipals de Camporrobles, Fuentesrobles, Venta del Moro, Villargordo del Cabriel, Requena, Cortes de Pallás, Yátova, Dos Aguas. Tous, Catadau, Alfar, Carlet, l'Alcúdia, Algemesí, Guadassuar, Albalat de la Ribera i Sueca.

Ja que mitjançant una resolució del 7 de juliol de 2003 de la Conselleria de Territori i Habitatge es va autoritzar l'inici dels expedients de delimitació dels terrenys dels camins ramaders inclosos en el conveni subscrit en data 23 de desembre de 2002 (BOE 22.01.03), entre

Considerando que el Reglamento 1663/95 responsabiliza a los organismos pagadores de la recaudación de las deudas a favor de la Sección garantía de dicho Fondo.

Considerando que el Decreto 178/96, de 2 de octubre, del Gobierno Valenciano en relación con el Decreto 149/2005, de 21 de octubre, del Consell de la Generalitat, por el que se aprueba el Reglamento Orgánico y Funcional de la Conselleria de Agricultura, Pesca y Alimentación que atribuyen las funciones de dirección y control del organismo pagador en la Comunidad Valenciana al Subsecretario de la Conselleria de Agricultura, Pesca y Alimentación.

Considerando que el Decreto 75/2001 de 2 de abril del Gobierno Valenciano, en relación con el Decreto 149/2005, anteriormente citado, establecen que la competencia para dictar resolución acordando compensación es del Subsecretario de la Conselleria de Agricultura, Pesca y Alimentación, resuelvo:

Compensar Parcialmente;

– la deuda por importe de seiscientos sesenta y tres euros con ochenta y cinco cèntims (663,85 €) en concepto de B01.4050.001 “Medida agroambientales”. Expte.: 2004PAEAV1400004.

• con los créditos arriba reseñados a favor del beneficiario en concepto de: 05 04 01 06 4040.001 “Indemnización compensatoria. Anualidad 2006”.

• cuyo pago se ordenó con fecha 4 de octubre de 2006, por importe de setecientos treinta euros con veinticuatro cèntims (730,24 €)

– Así como sesenta y seis euros con treinta y nueve cèntims (66,39 €), correspondientes al 10% de recargo sobre la deuda principal.

Por lo que se declaran reintegradas las cantidades adeudadas y exigidas por los conceptos arriba detallados, por importe de setecientos treinta euros con veinticuatro cèntims (730,24 €).

La presente resolución no pone fin a la vía administrativa y contra la misma puede interponerse, en el plazo de un mes a contar desde el día siguiente al de su recepción, recurso de alzada ante la Honorable consellera de Agricultura, Pesca y Alimentación de conformidad con lo dispuesto en los arts. 114 y 115 de la Ley 30/1992 de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

Valencia 13 de octubre de 2006.– El director del Organismo Pagador: Enrique Martí Selva.

Conselleria de Territorio y Vivienda

ORDEN de 20 de septiembre de 2006 de la Conselleria de Territorio y Vivienda, por la que se anuncia la aprobación del deslinde de la “Colada Assagador dels Sants” en el término municipal de Sueca. [2006/12187]

Visto el expediente de deslinde de la “Colada Assagador dels Sants” en el término municipal de Sueca (Tramo XVI),

Resultando que el deslinde se ajusta a la clasificación de las vías pecuarias del término municipal de Sueca, por Orden Ministerial de fecha 08 de septiembre de 1989, que se publicó en el *Boletín Oficial del Estado* de fecha 10 de octubre de 1989.

Resultando que en fecha de 23 de diciembre de 2002 (BOE 22.01.03), se suscribió convenio entre el Ministerio de Medio Ambiente i la Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat Valenciana, para la ejecución del proyecto de deslinde amojonamiento y señalización de las vías pecuarias del Corredor Valle de Cabriel – Albufera de Valencia (Ramal Meridional) en los términos municipales de Camporrobles, Fuentesrobles, Venta del Moro, Villargordo del Cabriel, Requena, Corte de Pallás, Yátova, Dos Aguas. Tous, Catadau, Alfar, Carlet, L'Alcúdia, Algemesí, Guadassuar, Albalat de la Ribera y Sueca.

Resultando que mediante resolución del 7 de julio de 2.003 de la Conselleria de Territori i Habitatge. Se autorizó el inicio de los expedientes de deslinde de los terrenos de las vías pecuarias incluidas en el convenio suscrito en fecha 23 de diciembre de 2.002 (BOE

el Ministeri de Medi Ambient i la Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat Valenciana.

Ja que dins del període d'informació pública a què va ser sotmés l'expedient van ser presentades al·legacions per:

– Sr. José Pascual Fortea Zaragoza en representació, com a president, de la Comunitat de Regants de Sueca

– Ajuntament de Sueca

– Sr. Salvador Peiró Gómez en representació de l'Associació per a la Defensa dels Camins Ramaders, l'Associació per a la Defensa del Sòl Forestal i el Centre d'Aqüicultura Experimental

Ja que la Direcció General de Gestió del Medi Natural proposa l'aprovació de la delimitació d'acord amb els termes que figuren en l'expedient.

Vist en l'informe de l'Àrea Jurídica de la Conselleria de Territori i Habitatge. Atés que s'han complert en l'expedient els tràmits assenyalats per la Llei 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders, i la Llei 30/1992, de 26 de novembre, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener, reguladora de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i la resta de legislació aplicable al cas. Atés el que disposa el Decret 8/2004, de 3 de setembre, del president de la Generalitat, mitjançant el qual s'assignen competències a la Presidència i a les conselleries amb competències executives, i en la Llei 14/2003, de 10 d'abril, de patrimoni de la Generalitat Valenciana, correspon a la Conselleria de Territori i Habitatge l'aprovació de la delimitació dels camins ramaders, resolc:

Article 1

Aprovar la delimitació del camí ramader assagador dels Sants al terme municipal de Sueca (tram XVI) d'acord amb la proposta de delimitació i plànols que consten en l'expedient i les característiques del qual són les següents:

Longitud delimitada: 4.986 m

Amplària: 5 m

Superfície delimitada: 2,4853 ha

Article 2

Desestimar les al·legacions presentades pels motius que s'indiquen a continuació:

A les al·legacions presentades per l'Ajuntament de Sueca que considera que els camins ramaders que discorren pel terme han caigut en desús com a tals per la seua nul·la activitat ramadera. Que l'assagador està en complet desús per al trànsit de bestiar per haver desaparegut els corrals que existien en l'entorn, per la qual cosa resulta il·lògic i innecessari procedir a la seua delimitació. Se li deneguen pel fet que:

L'art. 2 de la Llei 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders, estableix que els camins ramaders són béns de domini públic de les comunitats autònomes i, en conseqüència, inalienables, imprescriptibles i inembargables, i no són per tant servituds de pas que necessiten cap contracte. El domini públic, a més, no tenia l'obligació de constar en el Registre de la Propietat.

L'existència del camí ramader queda suficientment demostrada per la mateixa classificació dels camins ramaders del terme de Sueca, en el projecte de la qual queden grafats els diferents camins ramaders del municipi. A més en el fons documental recopilat a l'efecte de realitzar la delimitació, es constaten documents que fan referència a l'assagador dels Sants, i que ja llavors el situen pel traçat que ara es proposa.

No hi ha dubte de la naturalesa jurídica dels camins ramaders com a béns de domini públic. L'art. 2 de la Llei 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders diu que "Els camins ramaders són béns de domini públic de les comunitats autònomes i, en conseqüència, inalienables, imprescriptibles i inembargables", açò fa que els particulars no poden adquirir, per la possessió d'un any i un dia, cap ius possidendi com ocorre amb els béns patrimonials, i que la possessió del domini públic per un particular siguen en qualsevol cas il·legítima.

Respecte que manifesta que no té utilitat pràctica la meritada delimitació, cal dir que si bé és cert que l'activitat transhumant en aques-

22.01.03), entre el Ministerio de Medio Ambiente y la Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat Valenciana.

Resultando que dentro del periodo de información pública a que fue sometido el expediente fueron presentadas alegaciones por:

– D. José Pascual Fortea Zaragoza en representación, como Presidente, de la Comunidad de Regantes de Sueca

– Excelentísimo Ayuntamiento de Sueca

– D. Salvador Peiró Gómez en representación de la Asociación para la Defensa de las Vías Pecuarias, la Asociación para la Defensa de las Vías Pecuarias y el Centro d'Aqüicultura Experimental

Resultando que por la Dirección General de Gestión del Medio Natural se propone la aprobación del deslinde de acuerdo con los términos que figuran en el expediente.

Visto el informe de l'Àrea Jurídica de la Conselleria de Territori i Vivienda. Considerando que se han cumplido en el expediente los trámites señalados por la Ley 3/1995, de 23 de marzo, de Vías Pecuarias, y la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, modificada por la Ley 4/1999, de 13 de enero, reguladora de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, y demás legislación aplicable al caso. Considerando lo dispuesto en el Decreto 8/2004, de 3 de septiembre, del presidente de la Generalitat, mediante el cual se asignan competencias a la Presidencia y a las consellerias con competencias ejecutivas, y en la Ley 14/2003, de 10 de abril, de Patrimonio de la Generalitat Valenciana, corresponde a la Conselleria de Territorio y Vivienda la aprobación del deslinde de las vías pecuarias, resuelvo:

Artículo 1

Aprobar el Deslinde de la vía pecuaria "Colada Assagador dels Sants" en el término municipal de Sueca (Tramo XVI) de acuerdo con la propuesta de deslinde y planos que constan en el expediente y cuyas características son las siguientes:

Longitud deslindada: 4.986 m

Anchura: 5 m

Superficie deslindada: 2,4853 ha

Artículo 2

Desestimar las alegaciones presentadas por los motivos que se indican a continuación:

A las alegaciones presentadas por el Excelentísimo Ayuntamiento de Sueca que considera que las vías pecuarias que discurren por el término han caído en desuso como tales por su nula actividad ganadera. Que la colada está en completo desuso para el tránsito de ganado por haber desaparecido los corrales que existían en el entorno, por lo que resulta ilógico e innecesario proceder a su deslinde. Se le deniegan debido a que:

El art. 2 de la Ley 3/1995 de 23 de marzo de Vías Pecuarias, establece que las vías pecuarias son bienes de dominio público de las Comunidades Autónomas y, en consecuencia, inalienables, imprescriptibles e inembargables, no siendo por tanto servidumbres de paso que necesitan de contrato alguno. El dominio público, además, no tenía la obligación de constar en el Registro de la Propiedad.

La existencia de la vía pecuaria queda suficientemente demostrada por la propia Clasificación de las Vías Pecuarias del Término de Sueca, en cuyo proyecto quedan grafadas las distintas vías pecuarias del municipio. Además en el fondo documental recopilado al efecto de realizar el deslinde, se constatan documentos que hacen referencia a la Colada Assagador dels Sants, y que ya entonces la situan por el trazado que ahora se propone.

No hay duda de la naturaleza jurídica de las vías pecuarias como bienes de dominio público. El art. 2 de la Ley 3/1995, de 23 de marzo, de Vías Pecuarias dice que "Las vías pecuarias son bienes de dominio público de las Comunidades Autónomas y, en consecuencia, inalienables, imprescriptibles e inembargables", esto hace que los particulares no pueden adquirir, por la posesión de un año y un día, ningún ius possidendi como ocurre con los bienes patrimoniales, y que la posesión del dominio público por un particular sean en cualquier caso ilegítima.

Respecto a que manifesta que carece de utilidad pràctica el meritado deslinde, cabe decir que si bien es cierto que la actividad tras-

ta zona ha disminuït fins a ser un moviment de bestiar residual. No obstant això, la Llei 3/1995, de camins ramaders, estableix uns usos complementaris compatibles, i no cal oblidar que en tot cas els terrenys objecte d'aquest procediment de delimitació tenen el caràcter de domini públic, per la qual cosa ningú és privat dels seus béns i drets, tal com manifesta l'al·legant, i per tant no procedix que aquest procediment derive en un expedient d'expropiació forçosa.

L'Ajuntament de Sueca manifesta el seu desacord amb la delimitació sol·licitant la reducció de l'amplària del camí ramader a la proposada en el projecte de classificació. Aquesta petició no pot ser atesa dins del marc legal vigent, perquè ens trobem davant de dos procediments administratius diferenciats: el primer l'acte de classificació (art. 7 Llei 3/1995) "pel qual es determina l'existència, l'amplària, el traçat i la resta de característiques físiques generals de cada camí ramader" i el segon la delimitació (art. 8 Llei 3/1995) en la qual "es definixen els límits dels camins ramaders de conformitat amb el que estableix l'acte de classificació". Aquests dos procediments administratius s'executen materialment amb un tercer: en l'amollonament (art. 9 Llei 3/1995).

En el present expedient ens trobem davant d'un procediment de delimitació que ha de ser conforme i respectar la classificació, sense que es pugui en el present tràmit de delimitació modificar la classificació. Per consegüent, han de ser rebutjades les al·legacions formulades perquè la delimitació s'ha efectuat de conformitat amb la classificació vigent ja que la classificació de camins ramaders del terme municipal de Sueca, va ser aprovada per Ordre ministerial de 8 de setembre de 1989, que es va publicar en el DOGV de 04/10/89, classificant l'actual camí ramader en carrerada i amb una amplària legal de 5 metres de conformitat amb l'article 4.1.a) de la Llei 3/1995.

Les classificacions són actes administratius, tenen caràcter declaratiu, i determinen l'existència, l'amplària, el traçat i la resta de característiques físiques generals dels camins ramaders dins dels termes municipals.

Atés l'anteriorment exposat, s'informa que la delimitació s'ha realitzat segons dret, no procedint en aquesta la regularització de les amplàries, és objecte d'això un expedient a banda.

Respecte a les al·legacions realitzades pel Sr. José Pascual Fortea Zaragoza en representació, com a president, de la Comunitat de Regants de Sueca on al·lega que és propietària des de totes les séquies que afronten amb la proposta de delimitació a un costat i a l'altre, fet reconegut per totes les institucions i administracions públiques. I que no figuren en el Registre de la Propietat perquè la seua descripció seria interminable. En la relació de propietaris afectats figuren incorrectament algunes de les seues propietats. Que ambdós usos, séquia i camí, han sigut sempre compatibles i complementaris. I que no estan d'acord amb la delimitació perquè es consideren com a intrusions a part de les seues séquies que mai han pogut ocupar la via. Que l'actual llei de camins ramaders no considera sobrants els terrenys, no respecta les situacions fàctiques i jurídiques anteriors sense preveure adquirir el terreny per expropiacions; i que la dita llei infringeix els principis de seguretat jurídica, drets adquirits, irretroactivitat i privació de la propietat privada de forma confiscatòria.

Sol·licitada l'acreditació de representació, aquest no l'aporta, i es considera desestimat, però no obstant això s'informa perquè en prenguem coneixement general.

Quant a l'al·legació primera realitzada per l'interessat en la qual manifesta ser titular dels terrenys afectats pel camí ramader encara que no conste en el registre de la propietat perquè la seua descripció seria interminable, dir que la determinació gràfica del domini registral no ofereix en cap cas detall de la localització geogràfica exacta en la qual es troben les parcel·les en qüestió, sinó que pretén la identificació de les finques registrals, de la porció de terreny delimitada per un domini; no pretén la descripció exhaustiva d'aquestes. D'altra banda, tenint en compte el que estableix l'art. 8.3 de la Llei 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders, la delimitació aprovada declara la possessió i la titularitat demanial a favor de la Comunitat Autònoma, i no poden prevaldre les inscripcions del Registre de la Propietat enfront de la naturalesa demanial dels béns delimitats. A més l'art. 8.4 de la mateixa llei, assenyalava que la resolució d'aprovació de la

humante en esta zona ha disminuido hasta ser un movimiento de ganado residual. No obstante, la Ley 3/95 de Vías Pecuarias establece unos usos complementarios compatibles, y no hay que olvidar que en todo caso los terrenos objeto de este procedimiento de deslinde tienen el carácter de dominio público, por lo que nadie es privado de sus bienes y derechos, tal como manifiesta el alegante, y por tanto no procede que este procedimiento derive en un expediente de expropiación forzosa.

Por el Excm. Ayuntamiento de Sueca se manifiesta en desacuerdo con el deslinde solicitando la reducción de la anchura de la vía pecuaria a la propuesta en el proyecto de Clasificación. Tal petición no puede ser atendida dentro del marco legal vigente, pues nos encontramos ante dos procedimientos administrativos diferenciados: el primero el Acto de Clasificación (art. 7 Ley 3/1995) "por el que se determina la existencia, anchura, trazado y demás características físicas generales de cada vía pecuaria" y el segundo el Deslinde (art. 8 Ley 3/1995) en el que se "se definen los límites de las vías pecuarias de conformidad con lo establecido en el acto de Clasificación". Estos dos procedimientos administrativos se ejecutan materialmente con un tercero: en el amojonamiento (art. 9 Ley 3/1995).

En el presente expediente nos encontramos ante un procedimiento de deslinde que debe de ser conforme y respetar la Clasificación, sin que se pueda en el presente trámite de deslinde modificar la Clasificación. Por consiguiente, deben de ser rechazadas las alegaciones formuladas pues el deslinde se ha efectuado de conformidad con la Clasificación vigente ya que la Clasificación de Vías Pecuarias del término municipal de Sueca, fue aprobado por Orden Ministerial de 8 de septiembre de 1989, que se publicó en el DOGV de 04/10/89, clasificando la actual vía pecuaria en Colada y con un ancho legal de 5 metros de conformidad con el artículo 4.1.a) de la Ley 3/1995.

Las clasificaciones son actos administrativos, tienen carácter declarativo, y determinan la existencia, anchura, trazado y demás características físicas generales de las vías pecuarias dentro de los términos municipales.

Considerando lo anteriormente expuesto, se informa que el Deslinde se ha realizado según Derecho, no procediendo en él la regularización de la anchuras, siendo objeto de ello un expediente aparte.

Respecto a las alegaciones realizadas por D. José Pascual Fortea Zaragoza en representación, como Presidente, de la Comunidad de Regantes de Sueca donde alega que es propietaria desde de todas las acequias que lindan con la propuesta de deslinde a ambos lados, hecho reconocido por todas las Instituciones y Administraciones Públicas. Y que no figuren en el Registro de la Propiedad por cuanto su descripción sería interminable. En la relación de propietarios afectados figuran incorrectamente algunas de sus propiedades. Que ambos usos, acequia y camino, han sido siempre compatibles y complementarios. Y que no están de acuerdo con el deslinde por cuanto se consideran como intrusiones a parte de sus acequias que nunca han podido ocupar la vía. Que la actual Ley de Vías Pecuarias no considera sobrantes los terrenos, no respeta las situaciones fàcticas y jurídicas anteriores sin prever adquirir el terreno por expropiaciones; y que dicha ley infringe los principios de seguridad jurídica, derechos adquiridos, irretroactividad y privación de la propiedad privada de forma confiscatòria.

Solicitada la acreditación de representació, éste no la aporta, teniendo por desestimado, pero no obstante se pasa a informar para su conocimiento general.

En cuanto a la alegación primera realizada por el interesado en la que manifiesta ser titular de los terrenos afectados por la vía pecuaria aunque no conste en el registro de la propiedad por cuanto su descripción sería interminable, decir que la determinación gràfica del dominio registral no ofrece en ningún caso detalle de la localización geogràfica exacta en la que se encuentren las parcelas cuestión, sino que pretende la identificación de las fincas registrales, de la porción de terreno delimitada por un dominio; no pretende la descripción exhaustiva de las mismas. Por otra parte, teniendo en cuenta lo establecido en el art. 8.3 de la Ley 3/95 de 23 de marzo, de Vías Pecuarias, el deslinde aprobado declara posesión y titularidad demanial a favor de la Comunidad Autónoma, no pudiendo prevalecer las inscripciones del Registro de la Propiedad frente a la naturaleza demanial de los bienes deslindados. Además el art. 8.4 de la misma Ley,

delimitació serà títol suficient per a rectificar situacions jurídiques registrals contradictòries amb la delimitació. Tot això sense oblidar el caràcter de domini públic del que gaudixen els camins ramaders, establert en l'art. 2 de la Llei 3/1995, de 23 de març, que estableix que els camins ramaders són béns de domini públic de les comunitats autònomes i, en conseqüència, inalienables, imprescriptibles i inembargables.

En el fet que l'al·legant manifesta que la propietat s'ha posseït com a lliure, i que ha transcorregut temps necessari per a la prescripció. Respecte al caràcter demanial, cal dir que els camins ramaders ja eren demaniales en l'anterior llei bàsica de camins ramaders. Ambdós lleis estableixen que els camins ramaders no són susceptibles de prescripció, s'ha de tindre en compte que l'art. 3 de la Llei 3/1995, diu "L'actuació de les comunitats autònomes sobre els camins ramaders perseguirà els següents fins" en el subapartat b) "Exercir les potestats administratives en defensa de la integritat dels camins ramaders", i en els arts. 5.a) i 5.c) d'aquesta mateixa llei es recullen com a potestats administratives sobre els camins ramaders, que corresponen a les comunitats autònomes "el dret i el deure investigar la situació dels terrenys que es presumisca que pertanyen als camins ramaders" i expressament "la delimitació".

En relació amb la desafectació del camí ramader cal referir-se novament a la Llei 3/1995, on en l'article núm. 10, diu expressament "Els terrenys ja desafectats o que d'ara endavant es desafecten tenen la condició de béns patrimonials de les comunitats autònomes i en la destinació prevaldrà l'interès públic o social". La desafectació de terrenys de domini públic, segons el nostre ordenament jurídic, requereix necessàriament un procediment exprés, que no s'ha realitzat, no havent-hi lloc a la desafectació tàcita en cap cas.

El Sr. Fortea Zaragoza manifesta el desacord amb la delimitació sol·licitant la reducció de l'amplària del camí ramader a la proposada en el projecte de classificació. Aquesta petició no pot ser atesa dins del marc legal vigent, perquè ens trobem davant de dos procediments administratius diferenciats: el primer l'acte de classificació (art. 7 Llei 3/1995) "pel qual es determina l'existència, l'amplària, el traçat i la resta de característiques físiques generals de cada camí ramader" i el segon la delimitació (art. 8 Llei 3/1995) en el qual "es definixen els límits dels camins ramaders de conformitat amb el que estableix l'acte de classificació". Aquests dos procediments administratius s'executen materialment amb un tercer: en l'amollonament (art. 9 Llei 3/1995).

En el present expedient ens trobem davant d'un procediment de delimitació que ha de ser conforme i respectar la classificació, sense que es pugui en el present tràmit de delimitació modificar la classificació. Per consegüent, han de ser rebutjades les al·legacions formulades perquè la delimitació s'ha efectuat de conformitat amb la classificació vigent ja que la classificació de camins ramaders del terme municipal de Sueca, va ser aprovada per l'Ordre ministerial de 8 de setembre de 1989, que es va publicar en el DOGV de 04/10/1989, classificant l'actual camí ramader en assagador i amb una amplària legal de 5 metres de conformitat amb l'article 4.1.a) de la Llei 3/1995.

Les classificacions són actes administratius, tenen caràcter declaratiu, i determinen l'existència, l'amplària, el traçat i la resta de característiques físiques generals dels camins ramaders dins dels termes municipals.

Atés l'anteriorment exposat, s'informa que la delimitació s'ha realitzat segons dret, en aquesta no és procedent la regularització d'amplàries, és objecte d'això un expedient a banda.

Respecte a l'al·legació segona on l'al·legant manifesta que en la relació de propietaris afectats figuren incorrectament algunes de les seues propietats cal dir que aquestes són les dades que conté el cadastre.

En relació amb estar en desacord amb la delimitació perquè es consideren com a intrusions a part de les seues séquies que mai han pogut ocupar la via volem fer constar que en aquest tram les séquies com a tal no envaïxen l'assagador sinó que afronten amb el seu traçat. Són les parcel·les cadastrals les que envaïxen el camí ramader.

Respecte a l'al·legació quarta, cal dir que l'art. 2 de la Llei 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders, estableix que els camins ramaders són béns de domini públic de les comunitats autònomes i, en

señala que la resolució de aprobació del deslinde serà títol suficient para rectificar situaciones jurídicas registrales contradictorias con el deslinde. Todo ello sin olvidar el carácter de dominio público del que gozan las vías pecuarias, establecido en el art. 2 de la Ley 3/95 de 23 de marzo, que establece que las vías pecuarias son bienes de dominio público de las Comunidades Autónomas y, en consecuencia, inalienables, imprescriptibles e inembargables.

En cuanto a que el alegante manifiesta que la propiedad se ha poseído como libre, y que ha transcurrido tiempo necesario para la prescripción. Respecto al carácter demanial, cabe decir que las vías pecuarias ya eran demaniales en la anterior ley básica de vías pecuarias. Ambas leyes establecen que las vías pecuarias no son susceptibles de prescripción, se ha de tener en cuenta que el art. 3 de la Ley 3/1995, dice "La Actuación de las Comunidades Autónomas sobre las vías pecuarias perseguirá los siguientes fines" en el subapartado b) "Ejercer las potestades administrativas en defensa de la integridad de las vías pecuarias", y en los arts. 5.a) y 5.c) de esta misma Ley se recogen como potestades administrativas sobre las vías pecuarias, que corresponde a las Comunidades Autónomas "el derecho y el deber de investigar la situación de los terrenos que se presuman pertenecientes a las vías pecuarias" y expresamente "el deslinde".

En relación a la desafectación de la vía pecuaria hay que referir-se nuevamente a la Ley 3/1995, donde en su artículo nº 10, dice expresamente "Los terrenos ya desafectados o que en lo sucesivo se desafecten tienen la condición de bienes patrimoniales de las Comunidades Autónomas y en su destino prevalecerá el interés público o social". La desafectación de terrenos de dominio público, según nuestro ordenamiento jurídico, requiere necesariamente de un procedimiento expreso, que no se ha realizado, no habiendo lugar a la desafectación tácita en ningún caso.

Por el Sr. Fortea Zaragoza, se manifiesta en desacuerdo con el deslinde solicitando la reducción de la anchura de la vía pecuaria a la propuesta en el proyecto de Clasificación. Tal petición no puede ser atendida dentro del marco legal vigente, pues nos encontramos ante dos procedimientos administrativos diferenciados: el primero el Acto de Clasificación (art. 7 Ley 3/1995) "por el que se determina la existencia, anchura, trazado y demás características físicas generales de cada vía pecuaria" y el segundo el Deslinde (art. 8 Ley 3/1995) en el que se "se definen los límites de las vías pecuarias de conformidad con lo establecido en el acto de Clasificación". Estos dos procedimientos administrativos se ejecutan materialmente con un tercero: en el amojonamiento (art. 9 Ley 3/1995).

En el presente expediente nos encontramos ante un procedimiento de deslinde que debe de ser conforme y respetar la Clasificación, sin que se pueda en el presente trámite de deslinde modificar la Clasificación. Por consiguiente, deben de ser rechazadas las alegaciones formuladas pues el deslinde se ha efectuado de conformidad con la Clasificación vigente ya que la Clasificación de Vías Pecuarias del término municipal de Sueca, fue aprobado por Orden Ministerial de 8 de septiembre de 1989, que se publicó en el DOGV de 04/10/1989, clasificando la actual vía pecuaria en Colada y con un ancho legal de 5 metros de conformidad con el artículo 4.1.a) de la Ley 3/1995.

Las clasificaciones son actos administrativos, tienen carácter declarativo, y determinan la existencia, anchura, trazado y demás características físicas generales de las vías pecuarias dentro de los términos municipales.

Considerando lo anteriormente expuesto, se informa que el Deslinde se ha realizado según Derecho, no procediendo en él la regularización de la anchuras, siendo objeto de ello un expediente aparte.

Respecto a la alegación segunda donde el alegante manifiesta que la relación de propietarios afectados figuran incorrectamente algunas de sus propiedades cabe decir que estos son los datos que vienen reflejados en el catastro.

En relación a estar en desacuerdo con el deslinde por cuanto se consideran como intrusiones a parte de sus acequias que nunca han podido ocupar la vía queremos hacer constar que en este tramo las acequias como tal no invaden la colada sino que lindan con su trazado. Son las parcelas catastrales las que invaden la vía pecuaria.

Respecto a la alegación cuarta, hay que decir que el art. 2 de la Ley 3/1995 de 23 de marzo de Vías Pecuarias, establece que las vías pecuarias son bienes de dominio público de las Comunidades Autónomas

conseqüència, inalienables, imprescriptibles i inembargables, i no són per tant servituds de pas que necessiten cap contracte. El domini públic, a més, no tenia l'obligació de constar en el Registre de la Propietat.

L'existència del camí ramader queda suficientment demostrada per la mateixa classificació dels camins ramaders del terme de Sueca, en el projecte de la qual queden grafiats els distints camins ramaders del municipi.

Finalment, el Sr. Salvador Peiró Gómez en representació de l'Associació per a la Defensa dels Camins Ramaders, l'Associació per a la Defensa del Sòl Forestal i el Centre d'Aqüicultura Experimental, consultats els documents en exposició pública, sol·licita l'actuació en una sèrie d'al·legacions sobre irregularitats de diversa índole relacionades amb els camins ramaders dins del projecte de delimitació. Realitza una sèrie de consideracions que creu que haurien de tindre's en compte i felicita "l'equip redactor del projecte per la tasca d'investigació que ha portat als resultats que es recullen en aquest projecte".

Sol·licitada l'acreditació de representació, aquest no l'aporta, i es considera desestimat, però no obstant això informem perquè en prenguem coneixement general.

En relació amb la sèrie d'al·legacions sobre les irregularitats de diversa índole relacionades amb els camins ramaders dins del projecte de delimitació on s'al·ludix s'hauria d'actuar, així com la sèrie de consideracions que creu que haurien de tindre's en compte, cal dir que el present expedient de delimitació s'emmarca dins d'un conveni específic de col·laboració entre el Ministeri de Medi Ambient i la Conselleria de Territori i Habitatge de la Generalitat Valenciana, per a la realització del Projecte de delimitació, amollonament i senyalització dels camins ramaders del corredor Vall del Cabriol – Albufera de València (ramal meridional).

En la resolució de 27 de desembre de 2002, publicada en el BOE núm. 19, el 22 de gener de 2003, on es publica el contingut de l'esmentat conveni, en l'article cinqué de l'annex s'exposa:

"Que els camins ramaders del corredor Vall del Cabriol-Albufera de València (ramal meridional) constitueixen un eix transversal de primer ordre en la xarxa viària autonòmica, ja per servir d'enllaç amb altres camins ramaders de l'àmbit castellanomanxec, ja per connectar la muntanya i el litoral valencians, i la recuperació del qual, amb la posada en valor dels itineraris ramaders i els seus elements naturals i culturals, pot suposar un valuós instrument per al desenvolupament harmònic dels municipis i comarques en la seua àrea d'influència".

Per tant, segons el conveni, el fi últim del projecte és la recuperació i la posada en valor dels itineraris ramaders que ho componen per a desenvolupar tant els usos compatibles i complementaris que menciona la Llei 3/1995.

Article 3

Que es cancel·len totalment o parcialment totes les inscripcions registrals resulten contradictòries que amb la delimitació.

València, 20 de setembre de 2006.– El conseller: Esteban González Pons

Conselleria de Benestar Social

RESOLUCIÓ de 18 d'octubre del 2006, de la directora general d'Immigració, per la qual s'anuncia la concessió del II Premi BUPI (Bones Pràctiques Per a la Integració), en la convocatòria per a l'exercici de 2006.
[2006/12400]

Per l'Orde de 3 de març del 2006, de la Conselleria de Benestar Social (DOGV núm. 5.231, de 31 de març del 2006) es va convocar el II Premi BUPI (Bones Pràctiques per a la Integració), dirigit als centres docents públics o privats de la Comunitat Valenciana que impartiren Educació Preescolar o Ensenyances Escolars, o programes municipals de Formació de Persones Adultes, a fi de promoure i incentivar la integració social de l'alumnat immigrant al si del sistema educatiu.

y, en consecuencia, inalienables, imprescriptibles e inembargables, no siendo por tanto servidumbres de paso que necesitan de contrato alguno. El dominio público, además, no tenía la obligación de constar en el Registro de la Propiedad.

La existencia de la vía pecuaria queda suficientemente demostrada por la propia Clasificación de las Vías Pecuarias del Término de Sueca, en cuyo proyecto quedan grafiadas las distintas vías pecuarias del municipio.

Por último, D. Salvador Peiró Gómez en representación de la Asociación para la Defensa de las Vías Pecuarias, la Asociación para la Defensa de las Vías Pecuarias y el Centro d'Aqüicultura Experimental, consultados los documentos en exposición pública, solicita la actuación en una serie de alegaciones sobre irregularidades de diversa índole relacionadas con las vías pecuarias dentro del proyecto de deslinde. Realiza una serie de consideraciones que cree deberían tenerse en cuenta y felicita "al equipo redactor del proyecto por la labor de investigación que ha llevado a los resultados que se recogen en este proyecto".

Solicitada la acreditación de representación, éste no la aporta, teniendo por desestimado, pero no obstante se pasa a informar para su conocimiento general.

En relación a la serie de alegaciones sobre irregularidades de diversa índole relacionadas con las vías pecuarias dentro del proyecto de deslinde donde se alude se debería actuar, así como la serie de consideraciones que cree deberían tenerse en cuenta, cabe decir que el presente expediente de Deslinde se enmarca dentro de un Convenio específico de colaboración entre el Ministerio de Medio Ambiente y la Conselleria de Territori i Habitatge de la Generalitat Valenciana, para la realización del 'Proyecto de deslinde, amojonamiento y señalización de las vías pecuarias del Corredor Valle del Cabriel – Albufera de Valencia (ramal meridional)'.

En la resolución de 27 de diciembre de 2002, publicada en el BOE núm 19, el 22 de enero de 2003, donde se publica el contenido del citado convenio, en el artículo quinto del Anexo se expone:

"Que las vías pecuarias del Corredor Valle del Cabriel-Albufera de Valencia (ramal meridional) constituyen un eje transversal de primer orden en la red viaria autonómica, ya por servir de enlace con otras vías pecuarias del ámbito castellano-manchego, ya por conectar la montaña y el litoral valencianos, y cuya recuperación, con la puesta en valor de los itinerarios ganaderos y sus elementos naturales y culturales, puede suponer un valioso instrumento para el desarrollo armónico de los municipios y comarcas en su área de influencia".

Por lo tanto, según el Convenio, el fin último del proyecto es la recuperación y puesta en valor de los itinerarios ganaderos que lo componen para desarrollar tanto los usos compatibles y complementarios que menciona la Ley 3/95.

Artículo 3

Que se proceda a la cancelación total o parcial de cuantas inscripciones registrales resulten contradictorias con el deslinde.

Valencia, 20 de septiembre de 2006.– El conseller: Esteban González Pons.

Conselleria de Bienestar Social

RESOLUCIÓN de 18 de octubre de 2006, de la directora general de Inmigración, por la que se anuncia la concesión del II Premio BUPI (Buenas Prácticas Para la Integración), en la convocatoria para el ejercicio de 2006.
[2006/12400]

Por Orden de 3 de marzo de 2006, de la Conselleria de Bienestar Social (DOGV núm. 5.231, de 31 de marzo de 2006) se convocó el II Premio BUPI (Buenas Prácticas para la Integración), dirigido a los centros docentes públicos o privados de la Comunitat Valenciana que impartieran Educación Preescolar o Enseñanzas Escolares, o programas municipales de Formación de Personas Adultas, con el fin de promover e incentivar la integración social del alumnado inmigrante en el seno del sistema educativo.